

Cristina Andone

Mozart și curcubeul muzical

Ilustrații de
Adriana Gheorghe, Sebastian Oprea și Thea Olteanu

*Pentru cei trei prieteni de poveste, Filip, Dorian și Anastasia.
Și pentru mamele lor care aduc curcubeul, Ileana Bratu și Maria Denov.*

*Text: Cristina Andone
Ilustrații: Adriana Gheorghe, Sebastian Opreța, Thea Olteanu
Design: Adriana Gheorghe
Copertă: Adriana Gheorghe, Sebastian Opreța
Redactor: Maria Tănăsescu
Lector: Roxana Popescu
Tehnoredactor: Alexandru Csukor
Consultant muzical: Ioana Damian Bitere (Music Area Studio)*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ANDONE, CRISTINA

Mozart și curcubeul muzical / Cristina Andone ;
il.: Adriana Gheorghe, Sebastian Opreța, Thea Olteanu. -
București : Nemira Publishing House, 2020
ISBN 978-606-43-0718-7

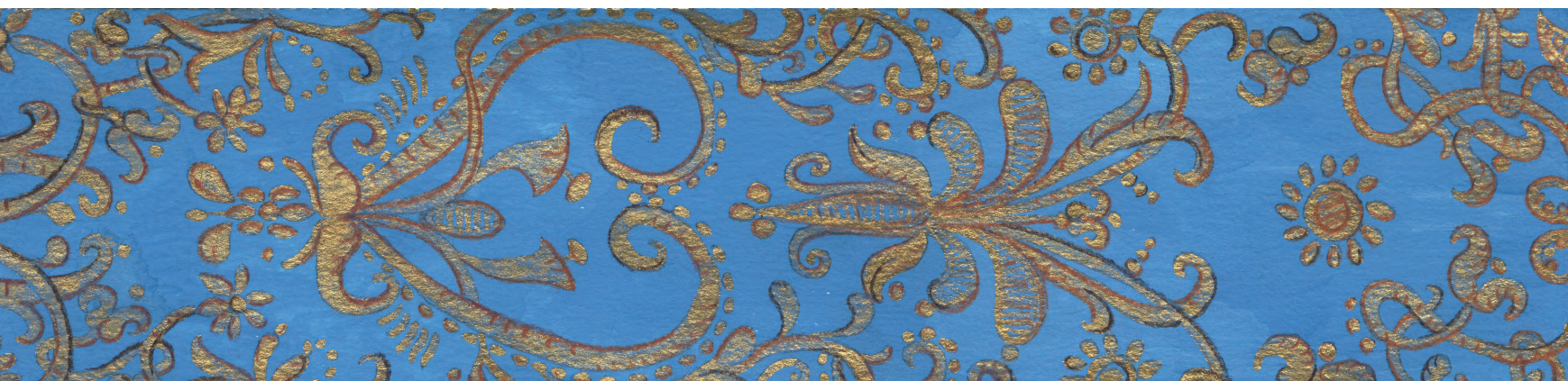
I. Gheorghe, Adriana (il.)
II. Opreța, Sebastian (il.)
III. Olteanu, Thea (il.)

821.135.1
78

© Nemira, 2020

Tipărit la Radin Print,
prin reprezentantul exclusiv pentru România

 Colours
www.4colours.ro

Preferințele

Floarea preferată:
păpădia cu rotocoale de stele albe,
trandafirii albi cu miros dulce

brisoșă glazurată

fructe pe băț

Prieteni:
Iepurașul Alegretto, fluturii,
șoriciei Arpeggio, Acord și Basso Albertino

Lui Mozart

Mâncarea preferată:
snițel fermecat

Culoarea preferată:
albastru-deschis

Desertul lui Mozart:
vata de zahăr Norișor, bomboane fondante,
brioșe glazurate, fructe glasate

Instrumente muzicale preferate:
pianul
flautul
clarinetul

Jocuri preferate:
să cânte la pian cu ochii închiși
să cânte la pian cu o batistă peste
claviatură

Cum a ajuns Allegretto iepurașul lui Mozart

Era o dimineață de iarnă tare friguroasă. Din patul meu, se auzea cum bate vântul: „huuuuu-tu-tu-hu-huuuu!“ Parcă sufla dintr-un corn. În casă era tare plăcut. Aveam destule ștrudele cu mere, șnițele și funde de turtă dulce. Butoiașul cu nectar și inspirație era plin.

— Ei, e timpul să mai scriu un cântecel, mi-am zis.

Afară ninge vesel. Bine, să fac mai întâi o plimbare!

Jos, lângă brad, am văzut un bulgăraș alb sărind și făcând tumbe. Până să ajungă la scara casei mele, s-a înfundat de tot în zăpadă. Când m-am apropiat să văd mai bine, bulgărașul năzdrăvan dispăruse.

— Hm, cred că mi s-a părut. Nu există bulgări de zăpadă care să facă tumbe, m-am gândit eu. Tu știi vreun bulgăre care să sară așa, țupa-țupa, Thea? Sau vreo piatră? Nu, nu se poate. Cum mă uitam eu în jur, numai ce văd o mică adâncitură în zăpadă. Oare acolo a dispărut bulgărașul?

— Ciu, pciu, hapciu! s-a auzit din fundul gropii.

— Hei, mi-ai suflat zăpadă în ochi! Ce ești tu, un bulgăre strănutător? Ia să vedem: un botic negru, niște mustăți înghețate, doi ochișori albaștri... păi tu ești un iepuraș alb! i-am spus.

Lecția de armonie de la Mozart

Simplitatea e frumusețe.

Claritatea e frumusețe.

Ordinea e frumusețe.

Echilibrul e frumusețe.

Năsucul pudrat cu zahăr al lui Allegretto e frumusețe.

Veselia e frumusețe.

Zâmbește, frumusețe! În ochii tăi se odihnește perfecțiunea.